

ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА

ЕСЕННА ПЕСЕН

chitanka.info

*Дали да сегна да откъсна
последния останал лист
на тази есен късна?
О, дни, изнизани мъниста,
в калта на пътищата разпиляни,
и вие, вечни, живи мои рани...*

*Не ме научихте на нищо
и нищо може би не струвате,
щом още мога да сънувам
и в сънищата си да вярвам —
и връз измамите изнищени
да мятам златната совалка
с новоизсукана надежда.*

*Не знам дали от тази прежда
за мачтата платно ще стане
на някогашната ми ладия,
с която (както в старите балади)
да стигна в светлото пристанище
на някаква любов...*

*Но знам — ще стане златоткан покров,
под който сладко ще сънувам
съня, от който няма будене,
— и в който няма и заблуди.*

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.